

Η ταινία που είδαμε θα μου μείνει αξέχαστη, γιατί μου προκάλεσε πολλά δυνατά συναισθήματα και με έκανε να νιώσω πολλά πράγματα. Στην ταινία πρωταγωνιστεί ο Γκουίντο, ένας άνθρωπος πολύ γλυκός και γελαστός, που πάντα βλέπει την όμορφη πλευρά της ζωής. Ερωτεύεται μια δασκάλα λίγο πριν ξεσπάσει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και κάνουν ένα αγοράκι. Είναι Εβραίοι και δυστυχώς καταλήγουν σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Η ταινία θέλει να μας διδάξει ότι ακόμα και όταν όλα έχουν χαθεί πάντα υπάρχει ελπίδα και ότι ακόμα και στις χειρότερες καταστάσεις το χιούμορ και η θέληση για ζωή μπορούν να τα ανατρέψουν όλα. Ακόμη, η ταινία μας δείχνει την αυτοθυσία που έκανε ο πατέρας για τον γιο του και τον έκανε να περάσει όλη αυτήν την περίοδο στο στρατόπεδο, ανώδυνα σαν ένα παιχνίδι, για να μην αντιληφθεί τη σκληρότητα των ανθρώπων. Τέλος, η ταινία θέλει να μας περάσει κι ένα άλλο μήνυμα: ακόμα κι αν βρισκόμαστε στη χειρότερη κατάσταση, η απελπισία δε βοηθάει και μόνο με θέληση και αγάπη θα μπορέσουμε να την ξεπεράσουμε και να συνεχίσουμε τη ζωή μας.